

te in mentem mihi reuoco tempus illud, quo a TVO,
VIR MAGNIFICE, suauissimo pendebam ore, quo
purioris religionis dogmata, quo salutare, atque di-
uiniore doctrinas solidissima mihi instillabas methodo,
quo dulcissimas sapientiae doctrinas in animum meum
ingerebat beatus TVVS filius, cuius cineres grata,
atque submissa mente veneror (osi benignissimum nu-
men hunc mihi conseruare voluisset patronum atque
fautorem!) Saepius cum insigni animi voluptate
recordor illius temporis, quo ex Reinecciorum, Leo-
num, aliorumque celeberrimorum virorum doctrina
exoptatissimos colligebam fructus, quibus caruissem,
si TVIS, VIR SVMME DEVENERANDE,
sapientissimis caruissem consiliis. Haec omnia dum
mente agito, submisso animi cultu in TE, PATRO-
NE DEVENERANDE, feror, meque totum ra-
pi sentio. Huius meae in TE pietatis atque sub-
missi animi adfectus hoc publicum exstare volui do-
cumentum. Pro summa ergo, quae in TE est, hu-
manitate, serena suscipe fronte, quod pietas a me
exegit, benigne suscipe id, ad quod ipse benigna TVA
in me gratia me excitasti. Quod reliquum est sum-
mum numen supplex veneror, velit sua prouidentia
venerandam TVAM protegere canitiem, velit TE,
VIR SVMME DEVENERANDE, per multos ad-
huc annos seruare saluum, sanum, atque incolumem;
velit TE conseruare Serenissimo TVO Principi pio,
magno